

MASOVNA - ZAVOD NEINSTITUCIONALNE KULTURE

13. številka glasila

MASINFO

MASOVNA

**klub druga stran
klub goriških študentov
klub 13. brat
rock vibe - ŠKUC**

Vsebina:

Vroča in žolčna

Kaj je na stvari

Ok. Zdaj imam pa zadosti. Tukaj se jajcimo in jajcimo in sploh ne bom nič pazil na izraze, ker imam res tega zadosti. In nič ne bom lepšal besed in nič ne bom pazil na to, da bi koga užalil in še najmanj nedolžnega slavista, ki nima pojma, kaj pomeni to, da je jajcanja zadosti. Združili smo vse preklete sile, potrošili energije še in še. Vse to, kar se nam godi, je naše življenje tukaj na ustju Vipavske doline in če nas po vojni ne bi pozabili, se ne bi danes počutili tako neodvisne in tako močne. Dosegli smo, da je občina v imenu nas, v imenu ljudstva, odobrila naš projekt. O la. Mala Jugoslavija. Istočasno postavimo rok za izdelavo dokumentacije za prenovo, 1. junij. Informacije o projektu dobite ob nedeljah, ko imamo sestaneke. To dokumentacijo mora požegnati tudi država, in s to dokumentacijo morajo soglašati vsi vpleteni, sosedje, javne službe, ker smo v industrijski coni in ker je tu železnica, "SŽ", morajo tudi oni dati soglasje na vse to; na vsak način so pri SŽ pokazali željo za nadaljevanje projekta, vendar se morajo na lokalni ravni odločiti ali nam prepustijo tudi dve sporni pisarni. Po odločitvi se parcelira. Odločitev je zaradi prostorskih potreb zavoda neizmerno pomembna, saj bi bile ti dve pisarni dragocena pridobitev. Kvadratura ali vrednost sta za železnico nepomembni. Če imamo dve pisarni mi, je to prenovljeno z lahкими posegi, če jo prenovi železnica pomeni to preboj močnega kamnitega zidu. Pustimo stat detajle. Verjamem, da se bodo pri SŽ odločili tako, da bo vsem v korist. Da ne pozabim prisotnosti tirov. Na to me je tudi opozoril odgovorni za varnost in zdravje na SŽ. Z vso in pri polni zavesti se zavedam prvo moje, potem pa odgovornosti zavoda za varnost na tem območju. Menim pa tudi, da se morajo urbanizaciji mesta prilagajati situaciji tudi SŽ. Ne vem. Ne bi rad karkoli komu navrgel, pa čeprav cel čas nekaj mečem, ja, predvsem je treba gledat, da ni vrženo pretežno. Jaz bi, v znak sodelovanja v mestu, razmišljal o železnem mostu čez tire, da bi bil objekt lahko dostopen tudi iz mesta. Starega železa, kolikor hočeš. Se "zajebavam". Zdaj sem se zapletel s to železnico, to pa zato, ker si želim z njimi še debatirati glede teh nujnih soseskih odnosov. Govoril oz. našteval sem neke razloge, (ker stalno mislim na te stvari) in lahko bi naštel še tisoč, ki bi jih zmeraj lahko okarakteriziral kot potencialno možnost eventualnega zamika termiskega poteka vzpostave križišča. Stvar je, treba pa jo je samo še zabrisat ob tla, da se razbije in razprši v prostor. Normalno, da te priložnosti ne bomo zamudili, zato ker je zdaj pravi čas. Jutri je tudi, ma jutri nisi samo 30 sekund bližje penziji, jutri si bližje penziji 24 ur ali cel dan. "Don't

miss it". In prav zato bi rad dal vtis, da pizdim in če bom na tebe bralca ali poslušalca naredil tak vtis, vzemi to kot hočeš; vsak naj ve zase, kam spada. Ja, preden sem prišel to tipkat sem pizdil, da vam moram vsem vam "mother fuckerjem" povedat, da ste tudi vi, ker danes nimam prav do nikogar spoštovanja in ker se počutim bog, "going down to the chicken farm", od Dead Kennedys, da ste tudi vi odgovorni za tisti prelomni trenutek, o katerem ves čas govorim. Zdaj. Kaj zdaj. Mother fuckers%%. Danes mene ni, jutri ni njega, oni tam nekaj, oni tam spet nekaj. Pizda, in kaj pole. Ne, da se vam bom spovedoval in vas kaj prosil. Enostavno bom zahteval od vas, da razmislite, kaj si mislite o nas, o Mostovni ali o Masovni, ali o situaciji v Novi Gorici; ma ne samo to, prisilil vas bom, da boste odprli svoje denarnice, in še prosili nas boste, in ker so nam za naš projekt pomembna predvsem sredstva, se bomo pritožili na ministrstvo za kulturo, kjer niso našega projekta uvrstili niti na rezervno listo. Pritožba je tudi moj izliv teh besed in vi ste moja inspiracija, skratka na kulturo bomo poslali dokumentacijo, potrdila, še o dogajanju, sicer pa imamo na zalogi še alternativno rešitev, da z ministrstvom ohranimo kvaliteten dialog. Verjamem, da je umeščanje tovrstnih enkratnih mladinskih tokov problematično za vladajoče, vendar to je in to bo motiv za življenje. Ej stari. Je pa res ta na robu, v totalni margini. "Are you experienced". Največkrat se konča kar nekaj, ali gremo na pivo, ali na kaj sočnega. Zadrnič je pršu en rasta, s katerim sva se že nekaj časa menila, da mu dam statut za ustanovitev kluba, nova tvorba, "let's dance"; oni dol, tista klapa, ki so uživali galerijo, bi, likovne delavnice, pridružuje se keramična delavnica, in je neka montaža, in je tekmovalje v lokostrelstvu, in vsak vikend koncert, in oni so igrali samo za keš "prasice, kurbe"; ma prav totalno. Kar se tiče denarja vas bomo vse, ki ste tukaj, ne samo pravne osebe, vse po registru od volitev, dobili boste domov eno številko Masinfo, Masinfo bodo prejeli samo tisti, ki nimajo kje za srat, in zdraven bo članarina in možnost za to, da boste položili svojih 500 flik na mesec in da boste dali tudi vi, ki ste odjemalci ali mogoče uživalci ali pogajalci ali naša tržna niša ali naši znanci ali pijanci ali muzičari ali pevci ali osamljene duše ali ljubimci ali kurbe ali pa če zaluta kakšen japi ali kaka pocukrana bejba ali karkoli, in itak strogo prisotni "mother fuckers", ne bom klical nesreče in govoril kot Nick Cave, grozno črne reči, itak neka čudna obdobja, in če ne vam bomo odtrgali od plače. In če pomislite, da ste včasih plačevali partiji prispevek, boste v bodoče plačevali za razvoj nas samih,

Masinfo - glasilo Zavoda Masovna

Vpis v Evidenco javnih glasil št. 1718

Glavni in odgovorni urednik: Marko Rusjan

Tehnično urejanje: Simon Markič

Prispevke v tej številki so spisali Tomaž Ljubič, Simon Markič in Marko Rusjan

Izid glasila omogočata MO Nova Gorica in M Servis Nova Gorica

Naklada: 3.000 izvodov

Tisk: Tiskarna ZIP Solkan

Nova Gorica, maj 2001

Prispevke, obvestila in komentarje za naslednjo številko pošljite do 10. junija na elektronski naslov masovna@hotmail.com ali na Zavod Masovna, p.p.1, 5000 Nova Gorica. Vabljeni tudi v pisarno zavoda na Prvomajski ulici, nasproti Gostola, telefon 05 3023 440.

Masinfo na internetu: <http://www.masovna.org/masinfo>

ki se bomo srečevali, rasli eden preko drugega, daleč hodili iskat počitka ali samega sebe, ne glede kakšne barve boste, ali boste ksenofobi ali idealisti ali fašisti, vedno boste prišli nazaj, šli boste tu mimo, tudi v Cocktail na pivo ali boste posedeli na tistemu robniku, kjer ste pred leti. Ali ste že ubili svojo mater, ali čakate na kazen, ali te služba mori in itak stalno nekaj. Trenutek se vam bo ustavil na trajniku in itak preskočil navzdol, – 500 sit. Kurc, boste vsaj pomislili na tisto lepo mladost. Zdaj me že drugi

dan boli zob in moja zdravnica nima časa, zato moram jutri k dežurnemu, še en požirek slivovice, bistriske slivovke, s kampota, ki jo bom dal na zob, potem bom načel liter burbona, brez leda. Verjetno sem ostal še kaj dolžen pri ZZS ali pa kje drugje. Ma počasi. Da bi speljal to, da vas olupimo za 500 SIT, in ker me je razpizdla situacija sem sklenil, da bom šel banko zaprositi za majhen kredit in če ne bodo dali šoldu, bom založilo iz svojega žepa, da vzpostavim plačilni pretok, najboljši trajnik. Če imaš mačko in če ji daš na dan eno konzervo, če jo kupiš v Lidlu je 200 tolarjev, fuck off. Itak, da to lahko primerjaš z enim večerom mesečno, letno, enkrat, ali samo to, da veš, da je to lahko komu všeč, in še ta tvoja potreba biti socialen in s tem kritičen v tvoji strogi toleranci in predvsem sami sebe zavežite k temu, ker boste s tem znali spoštovati tudi tisto, kar imate res radi in kurba plačaj. Ne me vzet zares.

Oziroma ne me vzet zares! Vzami me stoprocentno resničnega in če tega ne boš razumel, preberi sto krat, da boš videl, da tvojih 500 flik ni nič in da je itak potrebno samo to, da čutiš, da si del tega globalnega prostora, ali vsaj malo bližje. Verjamem, da je to pomembnejše od tvojega mobilnega telefona. In vedi, da se pri nas ali pri meni počutimo, ali se počutim, tako "fucking" dobro, razen kadar pizdim, da bom insistiral, da se v letni plan vključi vzpostavitev nove lokalne neodvisne radijske postaje. Ker se moram nekako opravičiti, saj veste 500 SIT, radio. Če ni vmes ta pravega diskota, potem ni tudi punka. In rejviči ali pop balkan šminkerji, sinovi Jugoslavije na Gradnikovi? In itak sem pozabil prijaviti, da je treba za take zabave dodati bolj močne stroboskope. In dim. Gor, horde s T'mina in dol horde s Krasa imajo neke zabave, u centru je res najboljši, med delovnikom, in ne med malico. Kaj sem kaj govoril o tem, da nas čaka izbira izvajalcev, sedaj, ko smo že vsi bedaki in ker se razumemo samo, če se ne razumemo, je izbira res pomembna. Izvajalec ima časa štiri mesece. Ko bo center, odprt boste najbrž že plačali dve ali tri runde članarine. Ali lahko pričakujemo support iz gospodarstva, javnih zavodov in od vas z davčno številko? Prebiram te dokumente in razbiram sledljivost in ko pomislim na ekipo in koliko dela je narejenega, vem da smo se utrdili, kot kultura, kot nekoliko večje pleme. In poznajo nas po svetu in videli smo dosti sveta in si mislim, da je to OK. In še en razlog več je ta, ker nismo škodljivci. Velikokrat je postavljeno vprašanje in so ankete ali v Evropo ja ali ne. Mi smo v Evropi in normalno nas okolica tudi tako obravnava. Najbrž še nismo prav privajeni na ta tempo in na zahtevano fleksibilnost, potrebo po stoprocentni strogosti, vsaj v javnem življenju,

diplomaciji in pri takih področjih, ki za nas pomenijo vez z globalo, na takih mestih morajo biti pravi, taki, ki znajo vsako situacijo nesebično potegniti sebi v prid. Sistem, ki bo fleksibilen in globalen imamo lahko samo, če bomo sami sebe znali pogledati tudi od daleč, najprej sami sebe, potem bližnje, potem mesto, in potem državo in staro celino in cel svet in še pogled v vesolje. To, ker boste dali tistih 500 SIT, vam lahko da malo galaksijo. In ko gremo in ker je to rubrika kaj je na stvari, moram povedati, da imam včasih vseh vas, ki vas nehote tlačim med te vrstice, prav zadosti. In še posebej, ker nam situacija, ki jo imamo, producira tudi stranske produkte, ne bom se spuščal, čeprav sem se že spustil, v pregloboko spodbujanje mojih možganov in predvsem bom skušal ostati pri bistvu, ker bi rad povedal, da je bistvo tega mojega početja to, da povem, da je to ključni moment, v kateremu ne smemo vsi mi, ki si želimo sprehoda, koncerta, dogodka zatajiti. V.d., svet zavoda, zaposlen, klubi ustanovitelji zavoda, dijaki, študentje, mladež, civilna družba, lokalna skupnost, država, poznavalci bomo skupaj naselili zapuščino. Objekt, v kateremu živijo ribe, ptiči, komarji in drugi mrčes, tu raste trta, šmarnice, kaki, jelka ali neka vrsta iglavca, bršljan, trava in grmičevje, je zanimiv biotop. Kaj pa praviš ti, uporabnik?

Tomaž Ljubič

13. brat - hiperprodukcijška hiša za razvoj domačijske umetnosti in zdravega duha v nič manj zdravem telesu – ponuja nova presenečenja

Nekajmesečni psihični pritiski, slabo vreme in nikoli izčrpana ljubezen do lenobe so privedli do počasnega napredovanja dolgo napovedovanega časopisa **Svojtok**. Mesec maj bo končno postregel z njegovim rojstvom. Stvarca je časopisnega formata kot kakšne Primorske ali Oko. Vsebinsko pa smo se opredelili za kritično opravljanje družbe, kar bi spodobni ljudje označili za ekstremitizem, pa čeprav je naš edini greh, da ne maramo njihov demokraticizem. V prvi številki boste lahko prebrali zapise o protiglobalizacijskih protestih, Uradu za intervencije, revolucionarjevem delu po A. M. Bonannu, o skupnostni etiki eroticizma in užitku v spolnosti, Miha Zadnikar in Marko Hren razpravljata o Metelkovi, recenzije knjig in novičke.

Svojtok je brezplačna publikacija. Dobite ga lahko na naslovu Kluba 13. brat, v pisarni Zavoda Masovna, na kakšnem manjšem koncertu, Škratovi čitalnici na Metelkovi in še kje. Potencialni distributerji naj se javijo.

8. junija nas bodo obiskali nemški hardkorovci **Tidal**. Ni pa še določen kraj koncerta. Mogoče v Ajdovščini ali pa na Dobrovem v Strelišču.

Ključni!

Na Mostovni smo našli razkošen šop ključev, ki jih je nesrečni lastnik tam najbrž izgubil ali pozabil med dogajanjem 9. in 10. marca. Kdor jih prepozna za svoje, naj se oglasi v pisarni Masovne, za vsak slučaj naj se prej najavi po telefonu.

Karikatura/spaka

Sredi junija nas čaka še en referendum, najbolj ekstravaganten dosedaj. Predmet odločanja je navidez eksotičen, ker se dotika zelo majhne skupine neposredno zainteresiranih državljanek, hkrati pa je hvaležna tema za vsakovrstna umovanja (kamor žalibog sodi tudi tole). Oglejmo si torej zadevo skozi nekaj slikovitih prizorov, nenačelnih vprašanj in ostroumnih odgovorov.

Pravico do medicinske pomoči pri zagotavljanju potomstva so samske ženske dobile že v svinčenih časih pred skoraj petindvajsetimi leti, in do danes se jih je k njej zateklo skupaj približno petdeset. Novi zakon iz lanskega leta tovrstnih "anomalij" ni posebej predvidel, zato naj bi jih vanj vključili s posebnim dopolnilom. Tu pa je določen del politike ostal zvest svojim ozkomiselnim prepričanjem in poskrbel, da se bo o sprejetju dopolnila odločalo na referendumu. Razlogi naj bi bili očitni: materinstvo samskih žensk je nenaravno, proti božji volji, posegi so predragi, otroci prikrajšani, in tako naprej. Rojstvo otroka je običajno eden najsrečnejših dogodkov za starše in prav je, da sta ga deležna oba, in še vsa družina in prijatelji zraven. Nikakor pa ni zgolj aritmetična vsota staršev potreben ali zadosten pogoj za uspešno vzgojo in razvoj otroka. Tako kot ni nikoli

obstajala ena sama družinska oblika ali način vzgoje otrok. Ali "naravna" zveza moškega in ženskega osebk. Od narave bi se morali v

resnici naučiti strpnosti in spoštovanja do različnih oblik skrbi za potomstvo. Morda se res raznežimo ob paru grlic, ki družno hrani svoje goliče in ostane skupaj celo življenje. A še več živalskih vrst zarodu zgolj prepusti, naj se znajde kot ve in zna. V drugo "nenaravno" skrajnost gredo morski konjički, kjer samček prestane "nosečnost" in nato bdi nad zarodkom. Više po drevesu vrst, bližje človeku plezamo, običajnejši so primeri, ko samica sama skrbi za mladiče in jih ščiti pred samci, ki rutinirano pobijajo mladiče drugih samcev. Tako narava. Pojem "družine" je nasprotno produkt odnosov v človeški družbi. V pravadnini družinskih celic v današnjem pomenu ni bilo in za otroke je verjetno skrbela celotna skupnost, čeprav skoraj gotovo bolj ženski del. Take oblike najdemo še danes, tudi v razvitem svetu, npr. izraelskih kibucih. Vmes pa poznamo še razne variante poligamije in poliandrije ter še bolj osupljivih povezav. Indijanske dečke so tako do določene starosti vzgajale izključno matere, nato pa so jih prevzeli očetje. Pri nekaterih azijskih plemenih so vzgojo otrok prepustili materinim bratom. Razlog? Očetje niso mogli biti povsem prepričani v svoje očetovstvo, in da ne bi redili kukavičjega jajca, je družbeno sprejeta norma otroke dodelila stricem, saj so bili zagotovo vsaj na pol njihove krvi. Če spet pogledamo dlje od seštevka staršev, se vprašajmo, kdo v resnici vzgaja otroke? V današnjem prezaoplenem tempu otroci vidijo roditelje za nekaj ur ob koncu dneva in mogoče ob vikendih, večji del aktivnega časa pa preživijo v vrtcih in šolah, mogoče pri kakšni noni, ali pa na ulici. Razlika med eno- in dvostarševsko družino gotovo ni tako velika, kot se želi prikazati.

Kot tudi pojem "samska ženska" ne pomeni, da je ženska dejansko sama; zelo verjetno ima ob sebi sorodnike in prijatelje, ki otroku predstavljajo ustrezno družinsko okolje. Izključna vloga enega ali drugega starša se z večanjem enakopravnosti med spoloma sploh izničuje in njeno izpostavljanje pomeni zagovarjanje preživelih in dvomljivih vrednot patriarhalne družbe.

O tem bi znala precej povedati cerkev, ki ima do problema zelo jasno izraženo stališče. Kot običajno tudi tu prihaja v protislovja sama s sabo. Otrok naj bi imel pravico do staršev - kaj pa pravico do veroizpovedi? Inicijacija novorojencev v doktrino katolicizma je običajna in boleče samoumevna. Celotna inštitucija krščanstva temelji na brezmadežnem spočetju, prvi človek je bil ustvarjen v biokemičnem laboratoriju. Božja zapoved pravi "spoštuj očeta in mater". Naj verjamemo, da je za kristjana tako huda dilema, če ne more častiti očeta? Božje zapovedi pravijo tudi "ne laži", "ne kradi", "ne želi stvari svojega bližnjega", pa se nihče ne pretirano sekira zaradi njih. V bibliji še piše "ne sodi, da ti ne bo sojeno"... Menda je vsak peti Slovenec rojen v enostarševski skupnosti. Če upoštevamo še vse kasnejše razveze, smrti in ostalo, je delež še večji. Ali so vsi tako prikrajšani in prizadeti, da ne morejo normalno živeti? Raziskave so nasprotno pokazale, da so otroci samskih staršev v povprečju celo uspešnejši od tistih iz "normalnih" družin. Ker zadržkov očitno nimamo, lahko gremo celo pogledat vsakega od tistih naših petdesetih otrok. Konec koncev so med njimi tudi že odrasli ljudje, ki lahko sami povejo svoje občutke. Ampak ne, lepše je govoriti na pamet in otesati z navidezno moralnostjo, kakšna katastrofa da so takšne osebe za (sicer tako vzorno?!) družbo.

Svoj funt masla si je na glavo namazala tudi "stroka", vsaj tisti del, ki recimo trdi, da so stroški medicinske pomoči previsoki. Halo? Koliko bo stal referendum? Za okroglih tisoč posegov, pri trenutnih razmerah dovolj za naslednjih petsto let. Pet milijonov mark bi se seveda dalo porabiti na nešteto pametnejših načinov, ne pa za zdravljenje boleznega egoizma predlagateljev. Tako spočeti otroci naj bi bili zaznamovani in družbeno odrinjeni. Kdo jih bo odrinil, če ne ravno tisti, ki se že sedaj borijo proti njim? Te reči je treba razčistiti v svojih glavah, ne na referendumu. Gostilniške razprave (ki žal potekajo v parlamentu...) podžigajo podatki o tem, da so darovalci "moške komponente" skoraj izključno iz tujine. Tako naj bi s pomočjo medicine skrunili čisto slovensko kri... Spet drugi zakompleksano protestirajo, da bodo ženske lahko izbirale med svetlosilnimi dvometraši z nadpovprečno inteligenco. Vso stvar se rado pomeša še z genetsko manipulacijo in grozljivimi primerjavami s poskusi v nacističnih laboratorijih.

Prav zadnja primerjava je v resnici še najbolj točna, a v obrnjenem pomenu. V nemškem (in simpatizerskih) režimih so telesno ali duševno prizadete, oziroma drugače "nenormalne", preventivno sterilizirali ali kar likvidirali, da ne bi kvarili čiste arijske rase. Očitno imajo samske matere v naši družbi enako oznako nenormalnosti, da se jim odreka pravico do potomstva. Sredstva so druga, cilj je isti.

Vse zagledana sebično noče razumeti, da dopolnilo zakona nikogar ne obvezuje, in da je njegova zavrnitev celo v nasprotju z ustavo, ki prepoveduje diskriminacijo in ukinjanje že doseženih pravic. Popularizacija (v negativnem smislu) vprašanja je prišla tako daleč, da so si politiki in strokovnjaki umili roke in prepustili, da se "zgodi narod". Problem je le v tem, da je za večino ljudi vprašanje nerelevantno in nezanimivo. Zelo verjetno se bo zgodil le del "naroda", namreč tisti, ki nasprotuje dopolnilu zakona. Pričakujemo lahko, da velik del nezainteresiranih ne bo glasoval, kar pomeni, da so jih obstoječe stanje ne moti in ne čutijo potrebe po uveljavljanju zahtev referenduma. Naši predpisi

»Vsak spermij je svét!« (Monthy Python)

Polnoletni državljani bomo zopet pozvani na volišča. Tokrat na referendumsko odločanje. Glas ljudstva bo odločil o vprašanju, ali je tudi samska ženska upravičena do umetne oploditve z medicinsko pomočjo.

Poleg klasične dileme med za in proti lahko slišimo veliko ugovorov proti takšnemu načinu odločanja. Veliko nasprotnikov referendumu smatra, da gre za zapravljanje državnega denarja. Opazka je dokaj problematična, ker obravnava kvaliteto in kvantiteto političnega delovanja z ekonomskimi merili. Konkretneje, določena politična pravica se lahko manifestira le, če ni predraga za državo in nenazadnje za davkoplačevalce. Z nadaljnjim večanjem pomena ekonomskega faktorja pri določanju stopnje demokracije lahko kmalu pridemo do zmanjšanja že tako neznatnega vpliva navadnih državljanov na delovanje oblasti, saj je najcenejša centralna oblast tehnokratov za katerih delovanje so volitve brezpredmetna rutina (V veliki meri tudi so. Strankarske elite si preko tega kvazidemokratskega mehanizma izmenjujejo stolčke v vrhu državne uprave in javnih podjetjih. Pri tem vse parlamentarne stranke ohranjajo široko »koalicijo«, katere namen je ohranjanje navidezne demokracije, kapitalističnega sistema produkcije in redistribucije, potrošniške svobode itd.) oz. v skrajni fazi povsem nepotreben strošek. Problematičnosti tega referenduma je več. Po eni strani gre za orodje političnih strank, ki svojo nemoč v državnem zboru poskušajo preobrniti v svoj prid s tem da priključijo na pomoč politično prepričane. Po drugi strani pa se pojavlja podobno vprašanje kot pri volitvah. Koliko lahko sploh posameznik zavestno, racionalno in neodvisno izbira v informacijski družbi, kjer mediji proizvajajo javno mnenje? Kjer resničnost informacije določa velikost medija!

Nasprotniki umetne oploditve za samske ženske se sklicujejo na strokovne argumente. Pri tem gre za zavestno naivno dojetje stroke kot nevtralne kategorije, ki se napaja iz ideologije znanstvenega pozitivizma 19. stoletja in s tem poskuša legitimirati dejansko politično stališče. Kaj res lahko predpostavimo, da je strokovnjak vrednostno nevtralen, ko izreka mnenje o določenem problemu? Ali sploh obstaja vrednostna nevtralnost? (S tem ko se hkrati sklicujejo na strokovnost in

pa z značilno na glavo postavljeno logiko določajo, da za rezultat referenduma šteje odločitev, za katero se odloči večina udeležencev. Teoretično zastopuje en sam glas! Referendum zato namesto najosnovnejšega orodja demokratičnega izražanja in volje večine (kakršnakoli ta že je) pri nas igra vlogo uveljavljanja diktature ene manjšine nad drugo, ob asistenci indifereentne večine. Zato ni res, da se nas ta referendum ne tiče. Vsak od nas je namreč tudi del takšne ali drugačne manjšine. Kje piše, da ne bomo v prihodnosti na referendumih sprejemali posebnih zahtev za tiste, ki - na primer - živijo južno od Pivke, ne morejo izgovoriti črke "r" ali imajo ušesa krajša od pet centimetrov? Če bomo tokrat pozabili na pravice drugih, ne pričakujmo, da bo naslednji koga drugega kaj brigalo za naše. Z dopolnilom ali brez bodo možnosti za samske ženske še vedno obstajale. Ob dokazilih, ki so jih za medicinsko pomoč potrebovale že dosedaj, bodo pomoč morale iskati skupaj s potrjeno neplodnim moškim, s katerim bodo uprizorile navidezno partnersko skupnost. Zakonu bo zadoščeno, ženski cilj dosežen, moški pa bodo dokazali, da brez njih ne gre. Cirkus, kot ga zna pripraviti le državni aparat in njegovi zvesti podaniki. Simon Markič

vrednote ustvarjajo lastno protislovje, ki ruši njihovo koncepcijo argumentov.) Ker je tudi strokovnjak človek, katerega vrednostna izhodišča se izoblikujejo preko socializacije, z delovanjem notranjih in zunanjih sil itd., bo tudi njegovo mnenje subjektivno. Še posebej v primerih, ko gre za še kako etično obarvano vprašanje, kot je vprašanje otrok in žensk. Vztrajno poudarjanje o nevmeševanju politike v stroko je navadno prodajanje megle. Prepričati nas hočejo, da ima določena strokovna elita kompetenco odločati o nečem, kar je ostalim smrtnikom onemogočeno. In tako trčimo ob interese elit, kar je pa že druga zgodba, za katero tokrat ni prostora. Referendum naj bi bil tudi bitka za obrambo vrednot. Obrambo družine. Skupnosti moškega in ženske, ki ju je Bog združil in ju lahko le Bog loči. In otroka, ki ni pravica, ampak dar. Vsaj tako pravijo. Samska ženska ne more primerno vzgajati svojega otroka. Saj je le mati. Nežna, preprosta duša. Manjka pater familias, surovi, vendar pravični oče, ki bo vzgajal sina (hčerko prepustimo materi) po svoji podobi. Tudi s klofuto, če je potrebna. Hm, kaj pa nasilje v družini? Kaj je res tako zanemarljivo? Nasilje nad ženskami, nasilje nad otroci, spolno nasilje nad otroci. Tega je prav gotovo veliko več v klasični družini kot v ostalih družinskih skupnostih (npr. ena ženska in otrok, dva moška in ena ženska, dva moška in dve ženski, dve ženski in otrok itd.), ki niso zakonsko urejene. Nočem reči, da klasična družina nujno povzroča take posledice. Daleč od tega, vendar pod določenimi zunanjimi vplivi šibkejši ni zavarovan. Konec koncev še vedno živimo v patriarhalni družbi in klobasanje o naravni zvezi med moškim in žensko, ki naj bi bila kao enakopravna, je precej nasprotno temu, kar smo bili vajeni poslušat. Žena mora ubogati svojega moža, kajti on jo bo branil. Ženska, ki ni mati, ni prava ženska. In stoletja zatiranja drugega spola se reproducira v idiličnem družinskem okolju. Umetna oploditev bo zrušila družinske vrednote, vpijejo vsi v en glas. In prav je tako, pravim jaz. Kajti bili smo priče prevelikemu psihičnemu pohabljanju, da se ne bi znova pridružili odločni kritiki družine. Pa ne samo nje.

Za otroka ni najvažnejše, da ga vzgajata mati in oče. Otrokov pravice so veliko širše. Otrok ima pravico do odrasčanja brez materialnega pomanjkanja, do nerepresivne vzgoje, do svobodnega, neomejenega razvoja. Za vsakega otroka bi morala poskrbeti vsa skupnost. Prevečkrat poslušamo napade na matere samohranilke. Da ne zmorejo nuditi otroku nuditi vsega, kar imajo njegovi vrstniki iz »urejenih« družin. Pri tem pa se popolnoma odmisli družbene razmere, ki postavljajo ženske na trg slabo plačane delovne sile. Ko jih surova kapitalistična logika žrtvuje na oltarju gospodarskega napredka, moralisti pridigajo o »nesposobnosti« žensk. Borba za otrokove pravice ni borba za oba starša, ampak borba za neomejen otrokov razvoj, borba za svobodno družbo, borba proti diktaturi zasebne lastnine. Borba proti zlagani morali.

In tako je tudi s tem referendumom. Kljub jasnim in glasnim pomislekom nad takšnim centralističnim načinom odločanja je vprašanje dovolj pomembno, da se ga preprosto moramo udeležiti.

Wilhem Reich, ki je bil zaradi svoje kritike zlaganih vrednot celo življenje preganjan, bi k temu dodal: »Ta družbena, v vseh individuih zasidrana in nenehno reproducirajoča se morala učinkuje potem nazaj na ekonomsko bazo v konservativnem smislu: izkoriščani sam pritrjuje gospodarski ureditvi, ki zagotavlja njegovo izkoriščanje; seksualno zatirani sam pritrjuje seksualni ureditvi, ki omejuje njegovo zadovoljevanje in zaradi katere je bolan, in sam se čustveno brani drugačne ureditve, ki bi ustrezala njegovim potrebam. Tako morala izpolnjuje svoj ideološko-ekonomski namen.«

Marko Rusjan

Neenakost kot vdanost v usodo (Preročišče Delfi Press)

Vzroke za tegobe tega sveta je najlažje iskati pri drugih, odreči se lastni odgovornosti in jo preložiti na tuja ramena. Zato se nemalokrat razvije znano obtoževanje drugačnih. Metoda takšnih idej je znana, poudarjati določen aspekt in popolnoma zanemariti morda veliko pomembnejši. Eden od boljših primerov je prav gotovo strah pred ekološko katastrofo in z njim povezanim iskanjem vzrokov zanjo. Velikokrat se omenja veliko naraščanje prebivalstva, ki naj bi poleg povečanega onesnaževanja prinašalo tudi lakoto. Pri tem se zanemari razporeditev bogastva in razporeditev onesnaženja. Da pa nas ne bi obtoževali za nepoboljšljive old school levičarje (new school levica je bolj uboga), ujete v svojo miselni vzorec, dajmo besedo kvantitativno izmerjenim podatkom. Oceani in biomasa lahko letno absorbirajo 13 do 14 milijard ton ogljikovega dioksida. Če bi na vsakega prebivalca tega planeta razdelili enako količino CO₂, bi imel vsakdo pravico pridelati 2,3 tone. Neenakost prikazuje dejanska emisija posameznih držav. Na Severu Američan/ka priskrbi 20 ton, Nemec/ka 12 ton in Japonec/-ka 9 ton. Ne vem za Slovenijo, vendar lahko predvidevamo, da nismo daleč za Japonsko in Nemčijo. Na Jugu so številke zelo »bioumerjene«. Indijec/-ka poskrbi za 0,8 tone, Kitajec/-ka za 2 toni, Brazilci in Egipčani pa po 1,5 tone. V kolikor bi hoteli premagati neenakost z vzpostavitev nemškega načina produkcije in življenja na celem planetu, bi potrebovali 5 planetov in ne samo enega. Takšna zahteva po enakosti je legitimna, le potekati bi morala v nasprotni smeri. Narava nam namreč postavlja omejitve, ki smo se jih prisiljeni držati. Seveda bo marsikdo pripomnil, da je Kitajcev več kot Američanov in zato njihova država sprošča ravno tako velike emisije CO₂ kot ZDA. Kar pa dejansko ne drži. Če pogledamo tabelo regionalnega prispevka ogljikovega dioksida v ozračje (<http://www.oneworld.org/ni/issue307/facts.html>) je slika še jasnejša. Severna Amerika je kriva za 33,2%, Zahodna Evropa 26,1%, bivša Sovjetska zveza 14,1%, industrijske države skupaj 83,7%. Dežele v razvoju pa so poskrbele za ostalih 16,3%, od tega samo Kitajska 5,5%. Tudi neprimerno številčnejše prebivalstvo ne uspe povzročiti toliko onesnaženja kot manj številni Američani in Evropejci. Iz prikazanega bi sledilo, da grožnja prihaja od »potrošniškega raja«, ne pa od hitrega povečevanja svetovnega prebivalstva, ki je pa usodno povezano z revščino. Ob grožnji seveda ne smemo zanemariti vprašanja neenakosti. Populistični aksiom bi problem neenakosti odpravil z nezmožnostjo odprave neenakosti, o njeni večni naravi. Neenakost naj bi celo delovala kot pospeševalec gospodarskega razvoja. Hja, pospeške daje predvsem približevanje popolne prilagoditve delovne sile potrebam delovnega procesa. Fleksibilni delovni urnik. Da pa povečanje materialnih dobrin ne zmanjšuje razlik med bogatimi in revnimi, ampak jih celo povečuje, je zlahka pozabljeno. Leta 1965 je petina najbogatejših Zemljanov obvladovala 70% zemeljskega bogastva. Odstotek se je do 90.-ih let še povečal in še vedno narašča. Torej imamo opraviti z neenakostjo onesnaževanja in bogastva ter gospodarskim razvojem. Ker gospodarski razvoj po zgledu najrazvitejših držav nikakor ni priporočljiv, če upoštevamo naravno dane meje, je potreben drugačen razvoj, da bi se lahko vzpostavilo blagostanje in enakost. Še posebej pa mora priti do odločilnih sprememb v razvitih državah, saj tudi v teh državah razvoj nikakor ni zastal, ampak se nadaljuje le z majhnimi lepotnimi popravki. Gospodarski razvoj kot nam ga

servira prevladujoča kapitalistična paradigma, nam ne nudi odgovorov na vedno slabše stanje narave in večine človeštva. Sproduciran je sicer termin trajnostni razvoj, ki pa ima malo možnosti za uspeh zaradi svojega protislovnega položaja v obstoječem ekonomskem in pravnem redu. Pa četudi uspe, ali nam priskrbi tudi enakost? Mislim, da ne. Zeleni kapitalizem je prav takšen imperij nesvobode in neenakosti kot dosedanj. Sicer pa so zeleni kapitalizem kot opcijo trenutno zavrgli pri največji gospodarski sili na svetu, ZDA. Ali je enakost sploh možna? Kaj jo definira? Vprašanje neenakosti definirajo potrebe, kajti neenakost se pojavi z nezadovoljivijo potreb. Nekdo svoje potrebe bolje zadovolji od nekoga drugega. Zanimajo nas torej potrebe. Marx deli potrebe na konstantne in relativne. Konstantne potrebe so stalne in nespremenljive npr. potreba po hrani, seksu, počitku. Kvantitativno se sicer lahko spreminjajo, vendar le do določene meje. Relativne potrebe pa so odvisne od zunanjih dejavnikov in se pojavljajo različno v različnih družbenih sistemih, npr. lakomnost, potreba do dela. Že sama primerjava življenja v srednjem veku in kasnejšem kapitalističnem novem veku nam kaže na velike spremembe v človekovih potrebah. S kapitalizmom se pojavi dotedaj še neobstoječa tendenca k ustvarjanju potreb. Šele s tem načinom produkcije se namreč pojavi problem prevelike produkcije. Ponudba prehiteva povpraševanje. Kar nezadržno vodi do potrošniškega življenjskega sloga, ki edini lahko (ni pa nujno!) hkrati odpravi problem večanja produkcije in t.i. krizo kapitalizma (omejeno rast) ter ohranja zadovoljstvo (beri odvisnost) in pretežno delu prebivalstva, kar zagotavlja konsenz ohranjanja obstoječega reda. Da pa je potrošništvo zmagovita ideologija delavskega razreda, ni nobenega dvoma. Kar je včasih oblubljal partija, vam dandanes ponujajo hipermarketi. Sprašujete po odgovorih, kajti vprašan ste že siti? Iskanje le-teh se skriva v iskanju pravih vprašanj. Na podlagi določenega si lahko začnete postavljati vprašanja in postavljati odgovore. Na odgovore, ki se mi ponujajo, pa potrpite še malo. Najprej poskušajte sami avtonomno raziskati globine družbenih struktur, ki nas tlačijo v ta tik ob razkrojevalce. Potem bodo tudi bolj vsakdanje zadeve postale jasnejše. Npr. Zakaj redkokdo še zaposluje za nedoločen čas? Ali pa kakšen je pomen državnega kulturnega praznika in lik gospoda Franceta Prešerna? Ali kakšna je vloga praznovanja tisočletnice Solkana v strukturi postindustrijske razredne družbe?

Marko Rusjan

Spodaj je nekaj virov alternativ, ki se ponujajo današnjemu harakiri početju:

<http://www.spunk.org/library/intro/faq/sp001547/sectcon.html>
Vsa vprašanja o anarhističnem/libertarnem gibanju, idejah in svobodni družbi.

http://dwardmac.pitzer.edu/Anarchist_Archives/kropotkin/fields.html

Klasično delo Petra Kropotkina. Tudi po 100 letih še vedno aktualno.

<http://www.lol.shareworld.com/zmag/articles/albertold16.htm>
Projekt ameriškega ekonomista Michael Alberta Participativno gospodarstvo.

<http://jackson.comsvc.on.ca/kan/Einstein1.html>
Albert Einstein o socializmu.

Bodi elektronika!

Prizadevanja Nove Gorice, da bi postala elektronsko mesto, so se v preteklih tednih pomaknila nekaj korakov naprej. Na dvodnevni predstavitvi se je govorilo o različnih vidikih in možnostih elektronskih storitev in od države je prišlo zagotovilo o podpori. Sliši smo nekaj kreativnih zamisli... (premor za globok vdih)

Pred časom sem se v Masinfu že zgražal nad tem, kako so si na občini zamislili objavo javnih razpisov. Medtem so si z enakim mojimstrvom domislili, da bomo preko interneta spremljali gledališke predstave! Kakšen talent je potreben, da od vseh milijon reči, za katere je internet primeren, najdeš ravno takšno ki tja sodi kot sedlo na kravo?

Lagal bi, če bi rekel, da prenos predstav ni mogoč. A kdor je že poskušal gledati kakršenkoli video preko interneta, se bo verjetno strinjal, da cukajoče, 5x5 centimetrov velike sličice pač ne nudijo posebnih estetskih ali kulturnih užitkov. Ne rečem, da ne bo nekoč drugače, ampak zaenkrat je velika večina priključkov na internet v mestu obsojena na tehnologijo izpred vsaj petih let, se pravi, iz prazgodovine informacijske tehnologije. Komaj dovolj za začetek, daleč od tega, kar si na občini predstavljajo. Sistem kabselske televizije, na katerem se gradijo vse pobožne želje, se posodablja s polžjo hitrostjo. Po desni nas medtem prehitevajo manjša mesta, kjer manj govorijo, a več naredijo, predvsem pa gledajo bolj daljnovidno.

Prav daljnovidnosti, ali vizije, pa v Novi Gorici na ključnih mestih ni. Ni občutka in orientacije, dela se zaradi dela, ne zaradi rezultatov. Ali je potreben prav internet, če želimo prenašati iz gledališča? Ali nimamo televizije, ki se razglaša za mestno, kadar ji ustreza, ki bi to lahko počela že sedaj - z bistveno kvalitetnejšo, cenejšo in dostopnejšo tehnologijo? In če pozabimo na tehnične omejitve, kaj pomeni, če lahko gledaš predstave od doma? Da bo obiskovalcev občutno manj, prav gotovo. Če primer razširimo, bodo gledalci na enak način spremljali predstave gledališč npr. iz Ljubljane ali New Yorka. Huda konkurenca na PDG. Na gostovanje ne bo več treba, saj bo tudi publika iz Kolumbije lahko deležna naše kulturne ponudbe preko interneta. Kakšen prihranek časa in

denarja, kakšna korist za občino! Res čudno, da niso že vsa gledališča na internetu.

V resnici vsega tega (upam) nikoli ne bo, tako kot na primer elektronske knjige ne bodo bistveno ogrozile navadnih papirnatih. Pa čeprav so cenejše, lažje dosegljive in uporabnejše. Problem je v ljudeh, ki za vsako ceno silijo v menjavo medijev in tehnologij, tudi takrat, ko za to ni nobene potrebe in razloga. Podoben primer je infomat, ki zaenkrat zaradi silno omejene uporabnosti (nekaj spletnih strani) sameva v občinski avli. Če si že na občini, kaj te briga infomat, narediš še tistih nekaj korakov do pisarne in urediš reči. Ko bodo infomati resnično uporabni (drug problem...) upam, da jih ne bodo postavili na občino? Za tiste, ki se ne bodo želeli povezati od doma, bi morali stati vsaj na sedežih krajevnih skupnosti, ali morda na posebnih občinskih e-izpostavah v mestu in okolici.

Druga težava je dejanska pripravljenost občanov na elektronsko poslovanje. Ulična anketa je pokazala zelo nevzpodbudno stanje. Domnevamo lahko, da so za novo tehnologijo najbolj dovzetni mladi, zato bi verjetno bilo dobro informatizirati tista področja, ki se najbolj najbolj tičejo prav njih. In tista, ki trenutno zaposlujejo največ uslužbencev.

Skratka, uvesti podporo tam, kjer se pričakuje največji učinek in racionalizacijo, ne pa tam, kjer se najlepše sliši.

Nova Gorica je torej sedaj potrjeno elektronsko mesto in stvari naj bi se odvijale dalje. Ravno zaradi odsotnosti jasne misli pa me skrbi, da se bo v mestu kaj hitro pojavilo krdelo roparjev, ki prežijo na malomarne potrošnike javnih sredstev in jih navdušujejo za bleščečo in pisano kramo. Ogladalca in ogrlice, če hočete, kot nekdaj za neuke domorodce.

Resničnost je veliko trša in manj bleščeča od pričakovanj. Tu ne bo ognjemetov in spektakla, kot so ga Goričani in njihova oblast navajeni in ga nekateri prekanjenci pri nas še vedno ponujajo. Informatika in komunikacije so se, razen morda za monopoliste tipa Telekom, spremenile v žulje in znoj, kot še vsaka resna in zrela gospodarska veja. Kakšno igračko tu ali tam se res lahko kupi tudi brez prave pameti in razmisleka, za delujoč sistem pa je stvari potrebno zastaviti zelo zelo resno in previdno. Ali se na občini tega zavedajo?

Simon Markič

Predavanja

Predavanja iz cikla *Storie africane* (»Afriške zgodbe«)

25. maj Oborožena Afrika (L'Africa armata)

Roberto Cucchini predava o trgovanju z orožjem in o odgovornosti Zahoda

29. maj Humanitarna iluzija (L'Illusione umanitaria)

Marco De Riu predava o napakah nevladnih organizacij

Predavanja potekajo ob 16h v Polo Universitario Goriziano, via Alviano, Gorica, Italija.

Delavsko-punkerska univerza Mirovnega inštituta DPU

Tematika četrtega letnika: Levica

Predavanja in diskusije potekajo v klubu Gromki na Metelkovi v Ljubljani, z začetkom ob 17:30

23.05.01 Tonči Kuzmanič, Ljubljana: Zakaj levica ne more biti politična?

29.05.01 Nebojša Jovanović, Sarajevo: BiH - Ljevica na službenom putu

06.06.01 Don Kalf, Utrecht: Left and Globalisation

13.06.01 Lev Kreft, Ljubljana: Likovna umetnost in levica

Kam naj se dam?

23.05. Broken Lock, Pussyfinger - Kranj, Mitnica

24.05. Predstavitev knjige "Žalostno, toda resnično" Tomaža

Kosmača - Idrija, Mestna knjižnica

Mokre sanje, Broken lock - LJ, Metelkova - Menza pri koritu

Energy: Hip-Hop & skate event - Maribor, Trg svobode - 12-18h 25.05.

Audioworx: multimedijski elektro punk performance, DJ Otrin

(industrial) + guest DJ - Ljubljana, Metelkova - Teater Gromki

Zlati kastroti - Ljubljana, Metelkova - Mizzart

Bambi Molesters, Overflow - Fiesa

Intensity, Low Punch - Ilirska Bistrica, MKNŽ

Jolly Power (I) - Sežana, MC Podlaga

Mojster Fon, Trije Pjančki, S.F.U., Tito in ekšn, Kar češ brass

bend - Krško, pred Kulturnim domom

Dicky B. Hardy - Maribor, Gustaf

Fashion Globe Byte III by Smint & Paul van Dyk - Izola,

Ambasada Gavioli

Psycho-Path - Murska Sobota, Kopaljšče

Elvis Jackson - Trzin - KD

26.05.

The Spoons, Jolly Power, Elvis Jackson - Velenje, DMK
 Analena, God Scard - Kranj, Mitnica
 Monkibo: Bounce Back 2 - Ljubljana, K4
 KUD Idijoti, Vaška subkultura - Postojna, MKDC
 Marsh Mallows (I - melodični punk), Retard (ZG), Muškat
 Hamburg (MB) - Ormož, KAK Unterhund
 Demolition Group - Črnomelj, MKK
 30.05. Stain Of Us, Linea 77 - Mortegliano (I)
 31.05. The Bollywood Brass Band - Nova Gorica, Perla - Arena
 Utopija - K4, Ljubljana
 01.06. Colorblind - Ljubljana, KUD F.Prešerna
 02.06. Argies (Argentina) - Ilirska Bistrica, MKNŽ
 Michele Godard - tuba, Zlatko Kavčič - bobni, Igor Bezget -
 kitara - Maribor, Satchmo
 03.06. Nick Cave And The Bad Seeds - Ljubljana, Hala Tivoli
 05.06. Four In One - Maribor, Satchmo
 09.06. Open Flatuss Festival (Elvis Jackson in ostali)
 15.06. From Garbage To Science - Bob Ostertag, Pierre
 Herberd - Maribor, Satchmo
 Youth Against, One Step Away, Sipox - Večer varaždinskih HC
 bendov - Ormož, Unterhund
 17.06. Eros Ramazzotti - Ljubljana, Hala Tivoli

Anti Evrifying Festival

26.05. ob 17h, Brje na Vipavskem (med Ajdovščino in N.Gorico)
 Rampage (HC, Trbovlje), Prima Della Pioggia (metal/HC, Italija)
 Entreat. (emo-metal, N.Gorica), Nikad (emocore, Hrvaška), All
 For Nothing (metal/HC, N.Gorica), H-Bomb (crossover, Metlika)
 I Spacciatori (punk, Italija), FNC Diverzant (punkrock,
 Hrvaška), Io Non So (post HC, Italija)

6.Mednarodni jazz festival Cerkno

25.-26.05., Turistična kmetija Želinc
 Toni Kitanovski trio, The Fool Cool Jazz Orchestra, Sex Mob;
 G.A.P. Kvartet, Fake Orchestra, Orchester 33 1/3, Rambo
 Amajazz
www.gabrijel.si, wap.gabrijel.si

2. Soča Riversplash Festival

12.-14.07., Tolmin - Sotočje

Soča Sunsplash reggae festival se je preimenoval, ni pa
 spremenil lokacije in svojega poslanstva. Kmalu bo objavljen
 popoln seznam nastopajočih, že sedaj lahko izdamo, da je v
 soboto, 14.julija glavni gost festivala Macka B. Na festivalu
 bodo tudi letos nastopali reggae (in ne samo reggae) izvajalci iz
 najmanj osmih držav. Med drugim tudi Del Arno Band iz Srbije,
 Siti hlapci, Elvis Jackson iz Slovenije, The Authentics iz
 zamejstva, Abraka-dub-r (Hrvaška), I schen rockers (Nemčija) in
 LP 27 (Madžarska). Ponovno bo nastopil tudi ljubljeneč
 slovenskega občinstva in junak lanske letne edicije festivala
 Benjamin Zephaniah. Kmalu več na spletnih straneh
www.vinylmaniarecords.com ali
www.rockvibe.com/riversplash2001

8. Rototom Sunsplash Festival

30.06. - 07.07. Osoppo (Videm), Parco Del Rivellino
 Osem dni vas bodo zabavali Frankie Paul, Sly&Robbie, Black
 Uhuru, Asian Dub Foundation, Burning Spear, Prince Malachi,
 Youssou N'Dour, I-Threes, Prezident Brown in ostali!
 Vstopnice v predprodaji: 150.000 ITL na
www.rototomsunplash.com
 Informacije tudi na spletni strani Rock vibe:
<http://www.rockvibe.com/rvmm/obvestila.html>

Shyam - najprej video za pesem "Vesolc", nato pa koncerti:

31.05. Ljubljana - Prešernov trg - koncert za Amnesty Int
 01.06. Novo Mesto - Lokalpatriot
 16.06. Vrhnika - Vrhniška noč
 22.06. Krško - Šrot festival
 30.06. Brežice - Kult festival

Druga godba 2001

01.-09.06, Ljubljana - Križanke
 Bollywood Brass Band, Madreus, Zoe', Susie Ibarra Trio,
 Kesukozi, Regis Gizavo, Africano All Stars in drugi.
www.drugagodba.si

Masovna

p.p.1

5000 Nova Gorica

**POŠTNA PLAČANA PRI
 POŠTI 5101 NOVA GORICA**

TISKOVINA